

V kačo zakleto dekle

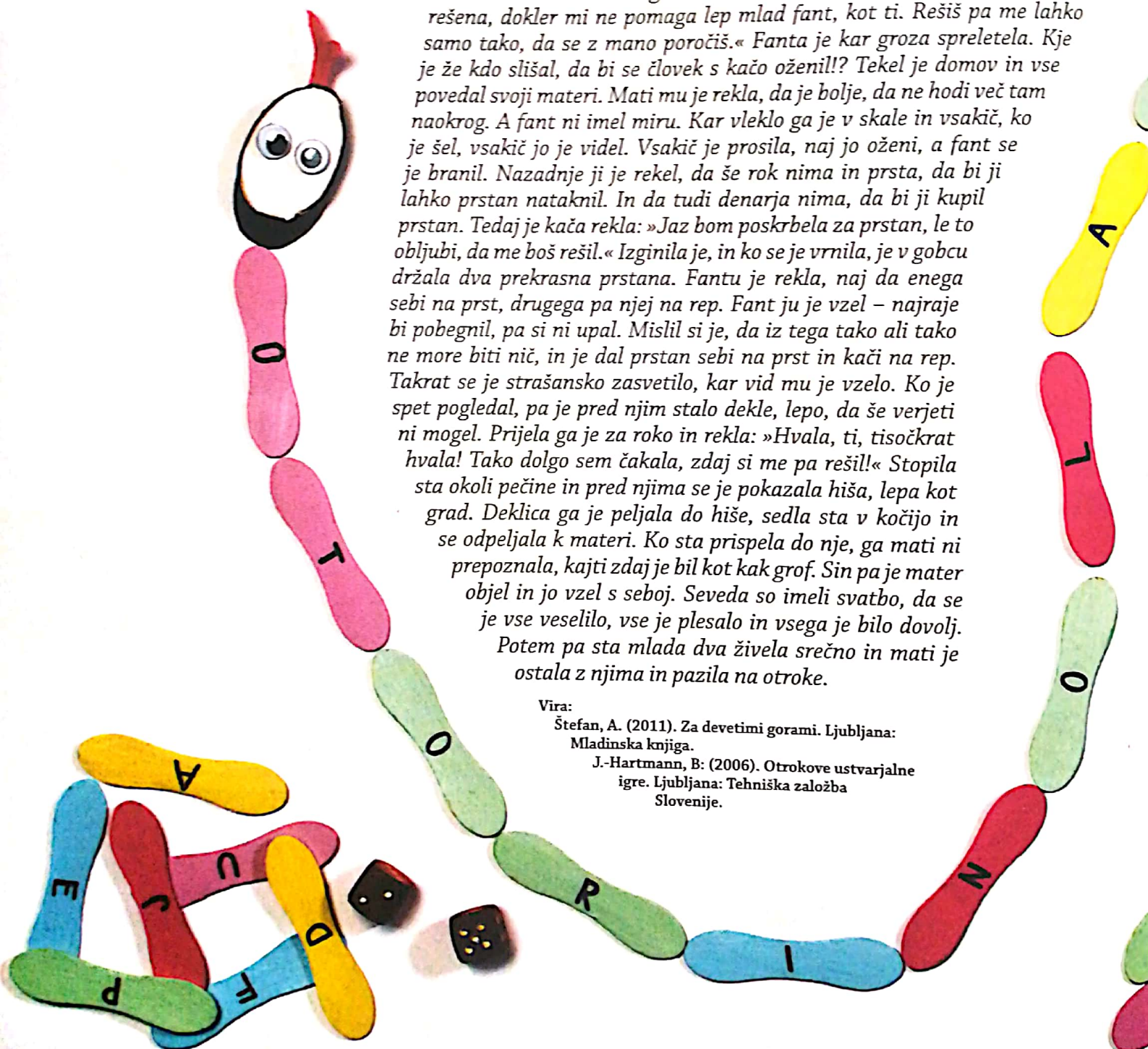
Izdelki in besedilo Martina Zupan

Živel je fant, ki je večkrat sam hodil skozi gozd in čez skalovje. Pleza nekega dne, leze čez pečino, ko zasliši glas. Zagledal je kačo, ki se je grela na skali in je rekla: »Nikar se me ne boj, jaz nisem hudobna kača, ne bom ti naredila huđega. Le dekle sem, ki je v kačo zakleto, in ne bom rešena, dokler mi ne pomaga lep mlad fant, kot ti. Rešiš pa me lahko samo tako, da se z mano poročiš.« Fanta je kar groza spreletela. Kje je že kdo slišal, da bi se človek s kačo oženil!? Tekel je domov in vse povedal svoji materi. Mati mu je rekla, da je bolje, da ne hodi več tam naokrog. A fant ni imel miru. Kar vleklo ga je v skale in vsakič, ko je šel, vsakič jo je videl. Vsakič je prosila, naj jo oženi, a fant se je branil. Nazadnje ji je rekel, da še rok nima in prsta, da bi ji lahko prstan nataknil. In da tudi denarja nima, da bi ji kupil prstan. Tedaj je kača rekla: »Jaz bom poskrbela za prstan, le to obljubi, da me boš rešil.« Izginila je, in ko se je vrnila, je v gobcu držala dva prekrasna prstana. Fantu je rekla, naj da enega sebi na prst, drugega pa njej na rep. Fant ju je vzel – najraje bi pobegnil, pa si ni upal. Mislil si je, da iz tega tako ali tako ne more biti nič, in je dal prstan sebi na prst in kači na rep. Takrat se je strašansko zasvetilo, kar vid mu je vzelo. Ko je spet pogledal, pa je pred njim stalo dekle, lepo, da še verjeti ni mogel. Prijela ga je za roko in rekla: »Hvala, ti, tisočkrat hvala! Tako dolgo sem čakala, zdaj si me pa rešil!« Stopila sta okoli pečine in pred njima se je pokazala hiša, lepa kot grad. Deklica ga je peljala do hiše, sedla sta v kočijo in se odpeljala k materi. Ko sta prispela do nje, ga mati ni prepoznala, kajti zdaj je bil kot kak grof. Sin pa je mater objel in jo vzel s seboj. Seveda so imeli svatbo, da se je vse veselilo, vse je plesalo in vsega je bilo dovolj. Potem pa sta mlada dva živela srečno in mati je ostala z njima in pazila na otroke.

Vira:

Štefan, A. (2011). Za devetimi gorami. Ljubljana: Mladinska knjiga.

J.-Hartmann, B. (2006). Otrokovke ustvarjalne igre. Ljubljana: Tehniška založba Slovenije.

Igra kača pripoveduje

Navodila za izdelavo:

Potrebujemo: palčke od lučk, akrilne barve, čopič, naravni material za izdelavo kačje glave, vodoodporni črn flomaster

Lesene palčke od lučk pobarvamo z akrilnimi barvami. Ko se barva posuši, na vsako palčko s črnim flomastrom napišemo eno črko abecede. Abeceda naj bo napisana dvakrat (50 palčk, 2-krat po 25) in naj bo še nekaj dodatnih palčk s samoglasniki (A, E, I, O, U). Na kos odrezane veje lahko naslikamo kačjo glavo ali uporabimo gibljive oči in košček filca.

Navodila za igro:

Igra za dva igralca. Potrebuješ lesene palčke s črkami, kačjo glavo, list papirja, svinčnik, 2 igralni kocki.

Igra A

Vsak igralec dobi enako število črk. Lahko izbereta naključne ali se dogovorita, da bosta imela enake. Eden od igralcev vrže kocki. Tisto število, ki se pokaže, pove, iz največ koliko črk mora biti beseda sestavljena. Sestavljati jo začneta tako, da igralec, ki je vrgel kocko, položi eno črko h kačji glavi, ki je na sredini mize.

Naslednji igralec zraven položi drugo črko. Tako postavljata črke izmenično drugo za drugo, da nastaja kača. Postavljene črke naj bodo premišljene, saj morata sestaviti smiselno besedo. Igralec, ki naredi zadnjo potezo, tako da dobi besedo, je zmagovalec. Lahko si pišeta točke za vsako zmago in igro ponovita, kolikokrat želita. Vsakič na začetku igre mečeta kocko.

Igra B

Igralca vržeta vsak eno kocko. Kolikor kocki pokažeta, iz toliko črk mora biti sestavljena beseda, ki si jo morata izmisliti. Besedo napišeta na list in jo položita h kačji glavi. Iz črk te besede vsak igralec sestavi čim več novih besed (različno število črk). Pomagata si s črkami na palčkah, jih prestavljata, kombinirata. Igralca si sproti na list zapisujeta besede. Zmaga igralec, ki je našel več besed.